

הקונגרס הספורטיבי הבינלאומי

בכדינותיהם אין כל צורך בפעולה ספורטיבית כזו.

השאלה השניה, אשר עוררה ויכוח ער בקונגרס והבליטה גם את חלוקי הדעות בקו הנזכר, היתה שאלת הפועלים הסאנטארים, האוסטרים וחבריהם דרשו, כי תנועת הפועלים בעולם כולו תחנק את קשריה מעם, הצלב האדום, שהוא בעל צביון ריאקציוני, הציבים התנגדו לרשימה זו ומענו כי, הצלב האדום, הוא בלתי מפלגתי, אולם הקונגרס נסה לדברי האיסטרים והחליט ליסד בכל מקום קבוצות של עזרה סאנטאריה משד פועלים.

נדונה גם שאלת העמדה כלפי האינטרנציונל הספורטיבי האדום, המציע להקים הוית ספורטיבית מאוחדת של מעמד הפועלים, הקונגרס החליט שלא לנהל משא ומתן עם האינטרנציונל האדום, כמו כן הוחלט פה אחד—מלבד אנשי פינלאנד—שלא להשתתף באספריה מקיפה אשר תערך מטעם האינטרנציונל הספורטיבי האדום ב־1928, המתנגדים החריפים ביותר לאינטרנציונל הספורטיבי האדום היו הפעם האוסטרים.

כל הקונגרס דן בחנוך ספורטיבי ברוח סוציאליסטית בשבבות הרחבות של הרוד הרך והנוער, הוחלט לכנס טועצה משותפת של האינטרנציונל הספורטיבי, האינטרנאציונל הסוציאליסטי לעניני-חנוך (יודרי הילרים) בוונא והאינטרנאציונל של הנוער הסוציאליסטי, כדי לעמוד בפרוסרום על השאלה הזו ולהעלות לה פתרונים.

שליחי הפינלנדים, מהיוחם חסידים נלהבים לאספרנטו, דרשו מאח הקונגרס להטיף על התנועה הספורטיבית את למודי-האספרנטו כחובה מפורשת, בהצעתם זו הרחיקו לכת ודרשו, שהאינטרנציונל נאל לא ישיב למכתבים שאינם כתובים אספרנטו, הקונגרס לא נענה לדרישותיהם ונתקבלה החלטה המקדמת בברכה את הרעיון הזה.

מלבד זה הוחלט להעביר את משרד האינטרנציונל מפלרן אשר בבלגיה לפראג, לנשיא-האינטרנאציונל נבחרו נדרט סגרמניה ורייטש מאיסטריה.

הקונגרס הבא יתכנס ב־1929 בפראג ובשנת 1931 תערך בוונא האולימפידה השניה של הפועלים.

כידוע, הפחמה לאינטרנציונל הספורטיבי הלוצרני גם ההתאחדות הפועלי בארץ ישראל.

בלוצין קיים עוד מלפני המלחמה אינטרנציונל ספורטיבי, אולם פעולתו נפסקה לרגל המלחמה ורק בשנים האחרונות נתאושש הודות לפעולת-הבדלים וחזר לפלוי-הפקידו, האינטרנציונל הזה מקיף כיום עשרים וכמה מדינות ונמנים עליו 1,700,000 חברים, מהם 1,300,000 בגרמניה. זה מוסן עומדת בפני האינטרנציונל הלוצרני השאלה לצורת-העבודה הספורטיבית בצנור הפועלים, שאלת החוכן הסוציאליסטי בתנועה הספורטיבית, חילוקי-הדעות המצויים בתנועה הסוציאליסטית בכלל משחקים גם בגירור בוויכוח הזה. כידוע קיים גם אינטרנציונל נאל ספורטיבי אדום, אשר רוטיה פהה את מרכזו, הציבה-בקורת הנמתחת בזכות הזה ננעצו ביתוד בתנועה הספורטיבית בפולין ובצ'כיה, הפשטשת מין אמצעי-תעסולה, מפלגתי, וגם תנועת הספורט של פועלי גרמניה לא נתברכה בסדה יתרה של סוציאליזם, שם מספחים את הספורט כמטרה בפני עצמה ומתנגדים בתוקף רב לנצול של אנשי הספורט בשביל המלחמה הפוליטית היום-יומית, אולם במדינות שצפויה להן סכנה מתגבורת-הפאשיזם—כמו אוסטריה, לטיביה, פינלאנד—לא יכלו אנשי הספורט הפועלים לעמוד מנוד ונתנו את ידם לעזור לספלגות הסוציאליסטיות במלחמתן נגד הריאקציה, נמצא איפוא כי בתנועה הספורטיבית התבלטו שני זרמים: זה של גרמניה וצ'כוסלובקיה וזה של אוסטריה וכרי.

הקונגרס הרביעי של האינטרנציונל הספורטיבי שהתכנס זה מקרוב בהלסינגפורם נחבע להכריע בשאלה זו, מאוסטריה בא המנהיג של השוצבונדי יוליוס דייטש ונשא הרצאה ארוכה, בה עמד על הסכנות הכרוכות בתעסולה הפאשיסטית ועל חובת-השעה המוטלת על הפרולטריון להגן על עמדותיו ולהרוף אחור את התקפות-הריאקציה, תנועת הפועלים הספורטיבית אינה רשאית להתעלם מתפקיד זה והיא חייבת למפלגה, ספורטי-הרגנה, ללמוד דרכי-המלחמה, שימוש בנשק וכדומה, על דברי-דייטש הוסיף עוד כהנה וכהנה קלנין מלאטיביה, אשר הוכיח כמה מן התועלת המעשית הפיקה תנועת-הפועלים מספירטי-ההגנה בלטיביה ואוסטריה, דומה, שהוכיח חיתיו של קלנין פעלו על חברי-הקונגרס ונתקבלה פה אחד החלטה ברוח-המרצים, גרמנים והציבים הסתפקי בהצהרה, כי